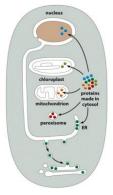
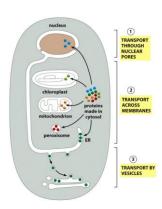
Cielená distribúcia proteínov, úpravy a ich degradácia

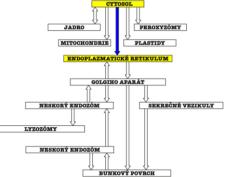

RNDr. Michaela Zigová, PhD.

- Proteosyntéza:
- a) Voľné ribozómy
- b) Ribozómy viazané na ER
- Distribúcia na cieľové miesta

Sekrécia proteínov

Sekrécia:

- a) Konštitučná sekrécia prebieha nepretržite,
 v ER a GA
- sekrečné bielkoviny sa nezahusťujú a vezikuly sú transportované do určitej oblasti plazmalémy
- b) Regulovaná sekrécia bielkoviny sa uskladňujú, zahusťujú, uvoľnené sú až na nejaký podnet (napr. hormonálny)

Signalizácia pre transport bielkovín:

- **1. Signalizačná sekvencia** krátke úseky AMK, určujú transport proteínov do jednotlivých bunkových štruktúr
- 2. Signalizačná konformácia -sekvencie AMK v proteíne, navzájom interagujú, tvoria trojrozmerný štruktúrny motív → oblasť interakcií sa nazýva signálna škvrna
- **3. Topologická signalizácia** = oligosacharidové reťazce sa viažu na bielkoviny a slúžia ako **molekulová adresa** (signál) pre transport z ER alebo GA na miesto svojej funkcie
- Translokázy katalyzujú prechod proteínov cez membrány za spotreby energie
- Špecifická peptidáza odštiepi vedúcu sekvenciu akonáhle je proteín správne translokovaný

Transport u eukaryontov

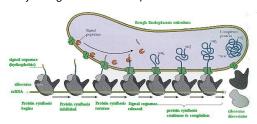
- Rozloženie náboja, polarity a sekundárna štruktúra signálnej sekvencie, skôr ako samotná sekvencia AMK, riadi translokáciu do príslušnej organely alebo membrány
- Syntéza sekrečních a membránových proteínov prebieha za súčasnej translokácie cez membránu ER

Chaperóny

- Proteíny, ktoré zodpovedajú za spávne priestorové usporiadanie novovzniknutých bielkovín (zbalenie resp. rozbalenie); zabraňujú predčasnému zbaleniu; zabraňujú intermolekulárnym interakciám ešte nezbalených proteínov
- Výskyt: eukaryotické bb, baktérie, mitochondrie
- Preproteiny se váží na chaperony aby nedošlo k jejich skládání před translokací

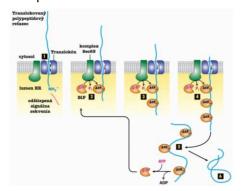
Kotranslačná translokácia

- Potrebné:
- ATP a inzerčná signálna sekvencia- špecifická sekvencia 16-30 hydrofóbnych AMK na N-termine vznikajúceho polypeptidu
- Väzba SRP proteínu na sig. sekvenciu a transport translačného komplexu k membráne FR
- 3. rozpoznanie SRP-receptorom polypetid je prenášaný do ER cez kanál (translokón komplex proteínov v membráne, ktorý umožňuje prenos proteínov do membrány alebo cez ňu).
- 4. odštiepenie signálnych sekvencií z polypeptidu signalázami
- 5. uvoľnenie proteínu **do lúmenu ER** a rozpad a uvoľnenie proteosyntetického aparátu do cytoplazmy
- 6. uzavretie translokónu, konformácia peptidu po prechode membránou, niektoré proteíny zostanú súčasťou membrány a konformujú sa v nej (**stop transferázová sekvencia** proteín je integrálnou súčasťou)

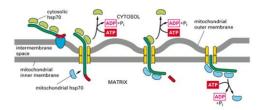
Postranslačná translokácia

- Sekrečný proteín je syntetizovaný v cytoplazme a až po ukončení translácie je nasmerovaný k membráne ER
- Signálnou sekvenciou interaguje proteín s translokónom
- S využitím energie sa na vstupujúcu bielkovinu viažu molekuly chaperónu BiP:
 - a) zabraňuje spätnému posunutiu bielkoviny do cytoplazmy
 - b) stabilizuje štruktúru proteínu v ER

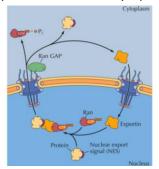
Transport bielkoviny do mitochondrií

- Proteíny obsahujú signálne úseky so striedajúcimi sa zvyškami bázických a hydrofóbnych AMK.
- Na bielkoviny sa viažu v cytoplazme chaperóny HsC 70 (nezvinutý stav bielkoviny), ktoré za hydrolýzy ATP vťahujú molekulu do matrixu mitochondrie
- Pri transporte z cytoplazmy do mt matrix sa proteín sg sekvenciou naviaže na receptor vo vonkajšej membráne, vonkajšia membrána sa priloží k vnútornej a proteín prestúpi cez obe naraz.
- Po odštiepení signálnej sekvencie matrixovou proteázou a uvoľnení HsC70 vznikne zrelý proteín
- Zakotvenie v membráne mitochondrie je tiež možné- stop-transferázová sekvencia
- Transport proteínov do chloroplastov je podobný ako u mitochodondrií

Distribúcia jadrových proteínov

- selektívne importované do jadra
- označené jadrovými lokalizačnými signálmi 6-8 AMK (bohaté na lyzín, arginín, prolín) na C-konci, na ktoré sa v cytoplazme viaže 1/ viac cytosólových proteínov (importíny)
- pomáhajú nasmerovať jadrový proteín k pórovému komplexu v jadrovej membráne.
- transport vyžaduje hydrolýzu a ATP
- proteín sa uvoľní a importín sa vracia do cytoplazmy

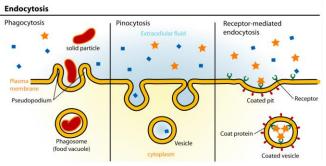

Transport bielkovín do peroxizómov

- majú špecifickú signálnu sekvenciu (Ser-Lys-Leu)
 na C-konci, po importe nie je vyštiepená
- po naviazaní na receptory sú bielkoviny translokované cez membránu peroxizómu
- cez membránu peroxizómu sa môžu translokovať aj zvinuté molekuly bielkovín

Transport proteínov do bunky

 Princíp usmerňovania sa uplatňuje aj pri procese príjmu proteínov z mimobunkového priestoru endocytózou sprostredkovanou receptormi v membráne

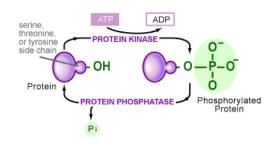

Úpravy proteínov

- V prokar. aj eukar bunkách
- 1. kotranslačné úpravy (ešte počas priebehu proteosyntézy)deformylácia metionínu, odštiepenie metionínu alebo viac AMK z N-konca, chemická modifikácia bočných reťazcov (hydroxylácia a fosforylácia, tvorba disulfidových väzieb)
- **2. posttranslačné úpravy** (reverzibilné a ireverzibilné modifikácie)
- R: fosforylácia, acetylácia, adenylácia, uridylácia, ADP ribozylácia, metylácia a oxidácia –SH skupín
- najrozšírenejšia: fosforylácia (proteínkinázy)
- <u>I:</u> pripojenie určitých podjednotiek alebo molekúl iných látok (biotín)ku vznikajúcemu bielkovinovému reťazcu
- Môže dôjsť aj k odštiepeniu väčších úsekov peptidového reťazca
- Medzi posttranslačné mechanizmy patrí aj tvorba kvartérnej štruktúry a zostavovanie proteínov do nadmolekulových komplexov

Fosforylácia proteínov

- najrozšírenejšia reverzibilná modifikácia proteínov
- Zabezpečujú proteínkinázy aktivované extraceluárnymi alebo intracelulárnymi signálmi napr. hormónmi, rastovými faktormi.....
- Dochádza k zmene konformácie molekuly a tým aj k aktivácii enzýmov
- Defosforyláciu katalyzujú proteínfosfatázy

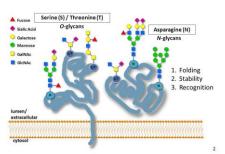

Glykozylácia

- Pripojenie oligosacharidového reťazca:
- a) na serín/treonín = O-glykoproteíny
- b) na asparagín = N-glykoproteíny

Naviazanie sacharidov:

- smerovací signál pri transporte bielkovín na miesta funkcie
- stabilizujú konformáciu bielkovín (správne zvinutie)
- zvyšujú rozpustnosť
- chránia proteíny pred účinkom proteáz
- fungujú ako antigény

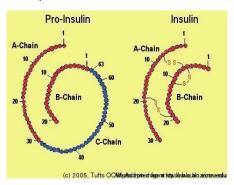
Tvorba disulfidových väzieb (mostíkov)

- tvorbu katalyzuje disulfidová izomeráza, ktorá je prítomná v lúmene ER
- Väzba S-S cysteínu vzniká na rôznych miestach reťazca
- V prítomnosti redukčných činidiel dochádza k rozpadu S-S mostíkov

8

Zostrih proteínov (proteolytické štiepenie)

- K štiepeniu peptidového reťazca dochádza vplyvom proteáz (trypsín)
- Baktérie a nižšie eukaryonty podliehajú autokatalytickému štiepeniu
- Napr. inzulín vzniká z neaktívneho proinzulínu
- odštiepením peptidu C
- spojením reťazcov A a B
- disulfidovými väzbami

Skladanie proteínov (folding)

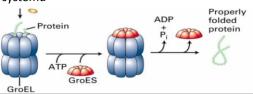
- priestorové skladanie- hneď po transporte nascentného proteínu- E výhodné
- a) Samoskladanie (selfassembling)
- Zbalenie pomocou chaperónov a chaperóninov, ktoré sú nachádzajú v lúmene ER, v mitochondriách a v cytoplazme
- 2 hlavné typy chaperónov:
- 1. Hsp70 (BiP)- Naviazanie BiP na úsek peptidu a naviazanie lektínov (kalnexín a kalretikulín) na oligosacharidové reťazce podporuje zvinutie
- 2. Hsp60 katalyzuje aktívne skladanie proteínu

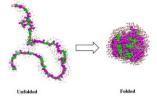
Chaperonín: napr. GroES-GroEL komplex:

GroEL – je tvorený z dvoch valcovitých podjednotiek

GroES – tvorí viečko komplexu

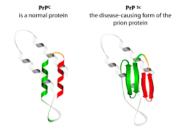
- Nascentný proteín sa viaže na vnútornú stenu valca za hydrolýzy ATP
- Dochádza k zmenám štruktúry proteínu a až po zbalení sa uvoľní z GroES-GroEL systému

Nesprávne zvinuté bielkoviny

- zle zbalené proteíny môžu byť dôsledkom mutácii v génoch
- akumulácia veľkého množstva zle zbalených proteínov vedie k tvorbe zhlukov (amyloid), k poškodeniu a zániku bunky (Alzheimerova choroba, Parkinsonova choroba, priónové ochorenia- CJD, BSE)
- akumulujú sa v ER viazané na chaperóny BiP a kalnexín
- pri akumulácii nesprávne zbalených proteínov = zvýšená expresia génov kódujúcich chaperóny
- kľúčovú úlohu má proteín Ire1 viazaný na šaperón BiP

Degradácia proteínov

- Biologický poločas cytosolových proteínov je rôzny
- Rozhoduje o tom ich N-koncová aminokyselina. (Met, Gly, Ala, Ser, Thr a Val poločas > 20 hod; Pro, Leu, Phe, Asp, Lys a Arg niekoľko min).

Mechanizmy degradácie:

- lyzozómový a nelyzozómový ATP dependentný systém
- 1. Lyzozómy- u eukaryontov (GA)

<u>Odbúravanie:</u>

- a) neselektívne
- selektívne prostredníctvom Prp73 proteínu (na základe špecifických sekvencií proteínov- prebieha v pečeni, obličkách pri hladovaní)

- 2. Nelyzozómový systém
- Špecifická degradácia proteínov- normálnych aj abnormálnych (zachovanie rovnováhy)
- Reguluje metabolizmus buniek a kontroluje bunkový cyklus
- mechanizmus založený na pripojení ubikvitínu
- Abnormálny, prebytočný proteín s pripojeným ubikvitínomcitlivejší na aktivitu proteolytických enzýmov
- Ubikvitín sa pripája pomocou špecifických enzýmov a pri využití ATP.
- označené proteíny degradujú veľké ATP- dependentné proteázové komplexy- proteazómy (početné v jadre a cytoplazme)- proteazóm 20S, 26S
- 20S **rozbaľuje polypeptidy**, ktoré majú byť rozložené mimo lyzozóm (účinok reverzného chaperónu)
- 26S ATP dependentné zmeny konformácie polypeptidu, substrát sa štiepi na malé peptidy, ktoré sa uvoľnia z proteazómu a nakoniec sú odštiepené molekuly ubikvinínu

Ďakujem za pozornosť